

به نام خدا

دانشگاه تهران
دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر
شبکه های عصبی و یادگیری عمیق
تمرین سری سوم

نام و نام خانوادگی	فاطمه حقیقی
شماره دانشجویی	810195385
تاریخ ارسال گزارش	۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۹

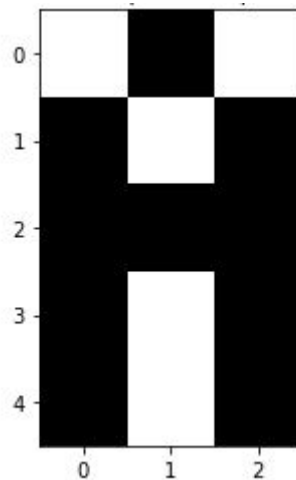
فهرست گزارش سوالات

3	سوال 1 – Character Recognition using Hebbian Learning Rule
7	سوال ۲ – Storage Capacity in an Auto-associative Net
9	سوال 3 – Iterative Auto-associative Net
18	سوال 4 – Recurrent Hetro-Associative Network

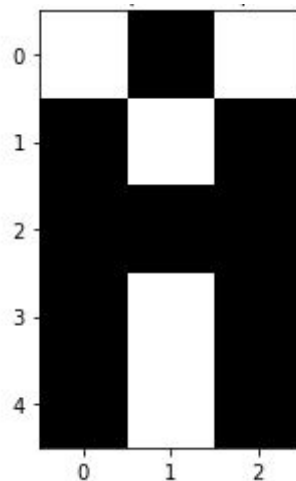
سوال 1 — Character Recognition using Hebbian Learning Rule

قسمت اول)

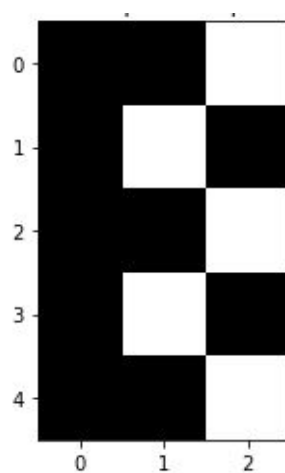
همانطور که در صورت سوال خواسته شده، شبکه ای طراحی کردیم که با گرفتن ورودی های 9×7 بتواند خروجی 3×5 را به ما به عنوان خروجی بدهد. همانطور که در شکل های زیر نشان داده شده، شبکه طراحی شده قادر خواهد بود تمامی ورودی های داده شده را به خروجی مطلوب برساند.

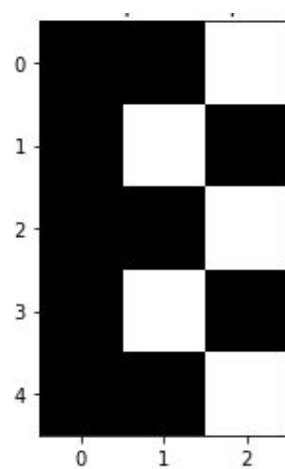
شکل ۱. خروجی مورد انتظار شبکه به ازای ورودی اول

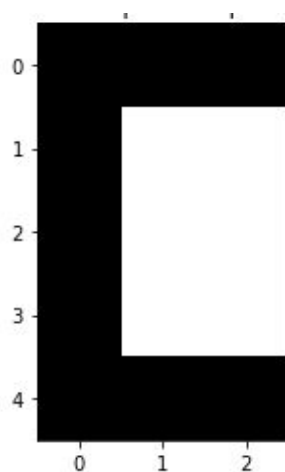
شکل ۲. خروجی شبکه به ازای ورودی اول

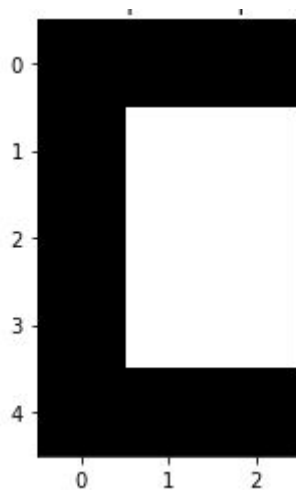
شکل ۳. خروجی مورد انتظار شبکه به ازای ورودی دوم

شکل ۴. خروجی شبکه به ازای ورودی دوم

شکل ۵. خروجی مورد انتظار شبکه به ازای ورودی سوم

شکل ۶. خروجی شبکه به ازای ورودی سوم

قسمت دوم)

در این قسمت بر روی الگو، نویز اعمال کردیم. در نتیجه میزان دقت شبکه برای $\text{epoch} = 1000$ و $\text{noise} = 20\%$ برابر است با:

accuracy of network is: 0.928

و میزان دقت شبکه برای $\text{epoch} = 1000$ و $\text{noise} = 40\%$ برابر است با :

accuracy of network is: 0.919

قسمت سوم)

در این قسمت با توجه به درصد داده شده، اطلاعاتی از الگوها را به صورت رندم از بین بردیم. در نتیجه میزان دقت شبکه برای $\text{epoch} = 1000$ و $\text{missing percentage} = 20\%$ برابر است با:

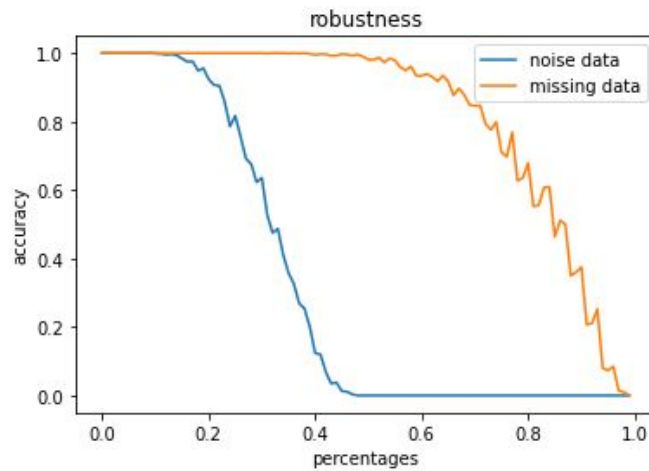
accuracy of network is: 1.0

و میزان دقت شبکه برای $\text{epoch} = 1000$ و $\text{missing percentage} = 40\%$ برابر است با :

accuracy of network is: 0.999

قسمت چهارم)

برای پاسخ به این قسمت، به ازای درصدهای مختلف، شبکه را به اندازه $\text{epoch} = 1000$ آموزش دادیم. به عبارت دیگر به ازای یک درصد، شبکه را همراه با نویز به آن اندازه و به طور جداگانه همراه با از بین رفتن اطلاعات به آن اندازه آموزش دادیم و دقت آن ها را بدست آوردیم. نمودار حاصل از این فرآیند به صورت زیر می باشد:

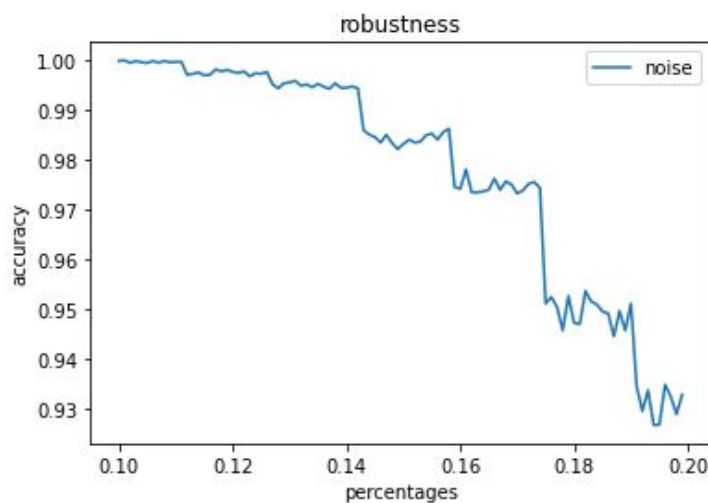

شکل ۷. مقایسه ی دقت شبکه به ازای درصد های متفاوت نویز و از بین رفتن اطلاعات

همانطور که در شکل ۷ دیده می شود، مقاوت شبکه در حالت از بین رفتن اطلاعات بیشتر از شبکه با الگوهای نویزی می باشد. همچنین با توجه به جواب بدست آمده در قسمت های دوم و سوم این سوال و دقت های بدست آمده نیز می توان گفت، مقاوت شبکه در حالت از بین رفتن اطلاعات بیشتر است.

قسمت پنجم)

برای پاسخ این قسمت نیز، به ازای درصد های متفاوتی از نویز شبکه را به اندازه epoch = 1000 آموزش دادیم. در نتیجه آن نمودار زیر بدست آمد:

شکل ۸. دقت شبکه به ازای درصد های متفاوت نویز

همانطور که در نمودار شکل ۸ مشاهده می شود، حداکثر مقاومت شبکه در برابر نویز ۱۰ درصد می باشد.

قسمت اول)

در این قسمت برای ذخیره ی بردار $S = [1, 1, 1, -1]$ در شبکه ابتدا ماتریس وزن آن را ساختیم سپس آن را به عنوان ورودی به شبکه دادیم، و شبکه به عنوان خروجی آن را برای ما تداعی کرد. بنابراین توانستیم این بردار را در شبکه ذخیره کنیم.

```
original pattern is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
predicted pattern is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
```

شکل ۹. بردار اصلی و بردار تداعی شده توسط شبکه

قسمت دوم)

در این قسمت بردار $a = [-1, 1, 1, 1]$ را برای ذخیره به شبکه به عنوان ورودی دادیم. به دلیل آنکه بردار های s ، a بر هم متعامد هستند، شبکه قادر به بازیابی این بردار خواهد بود.

```
original pattern for a is:
[[-1]
 [ 1]
 [ 1]
 [ 1]]
predicted pattern for a is:
[[-1]
 [ 1]
 [ 1]
 [ 1]]
```

شکل ۱۰. بردار اصلی و بردار تداعی شده توسط شبکه

قسمت سوم)

برای پاسخ دادن به این قسمت، فرض می‌کنیم شبکه‌ای داریم که می‌تواند n بردار را تداعی کند به عبارت دیگر در این شبکه n بردار ذخیره شده است. و می‌خواهیم یک بردار جدید که ترکیب خطی از n بردار داخل شبکه است به شبکه بدهیم تا در آن ذخیره شود. همچنین فرض می‌کنیم n بردار داخل شبکه همگی بر هم متعامد هستند. و نیز شبکه ما دارای m بعد می‌باشد.

$$\begin{aligned} \omega &= \sum_{i=1}^n s_i(p) s_i(p)^T - nI \quad (1) \\ A &= \sum_{i=1}^n \alpha_i s_i(p) \rightarrow A^T = \sum_{i=1}^n \alpha_i s_i(p)^T \quad (2) \\ A^T \omega &= \left(\sum_{i=1}^n \alpha_i s_i(p)^T \right) \left(\sum_{j=1}^n s_j(p) s_j(p)^T \right) - nA^T \quad (3) \\ \Rightarrow A^T \omega &= \sum_{i=1}^n \alpha_i s_i(p)^T s_i(p) s_i(p)^T - nA^T \quad (4) \\ \Rightarrow A^T \omega &= \alpha_i \|s_i(p)\|^2 s_i(p)^T - \sum_{i=1}^n n s_i(p)^T \alpha_i \quad (5) \\ \Rightarrow A^T \omega &= \sum_{i=1}^n \alpha_i m s_i(p)^T - \sum_{i=1}^n \alpha_i n s_i(p)^T \quad (6) \\ \Rightarrow A^T \omega &= \sum_{i=1}^n \alpha_i (m-n) s_i(p)^T \end{aligned}$$

در این شبکه ماتریس وزن طبق رابطه‌ی اول بدست می‌آید. و نیز فرض کردیم بردار جدید به فرم رابطه‌ی ۲ می‌باشد. بنابراین بردار جدید A را به شبکه می‌دهیم تا خروجی شبکه را به ازای آن بدست آوریم. چون بردارهای داخل شبکه متعامد هستند. از رابطه‌ی ۳ به رابطه‌ی ۴ می‌رسیم. همچنین با توجه به آنکه فرض کردیم شبکه دارای m بعد می‌باشد، می‌توانیم از رابطه‌ی ۵ به رابطه‌ی ۶ برسیم.

در نهایت برای آنکه رابطه‌ی بدست آمده در آخر از activation function عبور کند و خود بردار یا یکی از بردارهای داخل شبکه تداعی شود، لازم است $\alpha_i(m-n)$ مثبت باشد همچنین لازم است m از n بزرگتر باشد. با برقراری این دو شرط می‌توان بردار جدید به شبکه اضافه کرد.

قسمت چهارم)

در صورتی که بعد شبکه ما ۴ باشد یعنی ۴ نورون در شبکه داشته باشیم. تا سه بردار را می توانیم در این شبکه ذخیره و به درستی تداعی کنیم.

قسمت پنجم)

در صورتی که شبکه ما n بعد داشته باشد، $n-1$ بردار را می توانیم در آن ذخیره و بازیابی کنیم.

سوال 3 – Iterative Auto-associative Net

قسمت اول)

در این قسمت برای ذخیره ی بردار $S = [1, 1, 1, -1]$ در شبکه ابتدا ماتریس وزن آن را ساختیم سپس آن را به عنوان ورودی به شبکه دادیم، و شبکه به عنوان خروجی آن را برای ما تداعی کرد. بنابراین توانستیم این بردار را در شبکه ذخیره کنیم.

```
original pattern s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
predicted pattern for s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
```

شکل ۱۱. بردار اصلی و بردار تداعی شده توسط شبکه

قسمت دوم)

در این قسمت برای از بین بردن اطلاعات بردار s چهار حالت داریم که در هر ۴ حالت، بردارها به درستی توسط شبکه بازیابی می شوند و مقدار اصلی را به عنوان خروجی به ما می دهند.

حالت اول - ذخیره ی بردار $s_1 = [0,0,0,-1]$:

```

original pattern s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
disturbed pattern for s is:
[[ 0]
 [ 0]
 [ 0]
 [-1]]
predicted output pattern for s is:
[[1]
 [1]
 [1]
 [1]]
predicted input pattern for s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]

```

شکل ۱۲. بردار اصلی، بردار تغییر داده شده و بردار تداعی شده توسط شبکه

حالت دوم- ذخیره ی بردار $s_2 = [1, 0, 0, 0]$:

```

original pattern s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
disturbed pattern for s is:
[[1]
 [0]
 [0]
 [0]]
predicted output pattern for s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]

```

شکل ۱۳. بردار اصلی، بردار تغییر داده شده و بردار تداعی شده توسط شبکه

حالت سوم- ذخیره ی بردار $s3 = [0,1,0,0]$:

```
original pattern s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
disturbed pattern for s is:
[[0]
 [1]
 [0]
 [0]]
predicted output pattern for s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
```

شکل ۱۴. بردار اصلی، بردار تغییر داده شده و بردار تداعی شده توسط شبکه

حالت چهارم- ذخیره ی بردار $s4=[0,0,1,0]$:

```
original pattern s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
disturbed pattern for s is:
[[0]
 [0]
 [1]
 [0]]
predicted output pattern for s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
```

شکل ۱۵. بردار اصلی، بردار تغییر داده شده و بردار تداعی شده توسط شبکه

قسمت سوم)

در این قسمت، ۴ حالت برای ایجاد نویز بر روی بردار داریم، که در تمامی این حالات شبکه به یک بردار همگرا می شود که جواب موجود در شبکه نیست در واقع به بردار نادرستی همگرا می شود.

حالت اول - ذخیره ی بردار $s1 = [-1, -1, -1, -1]$:

```
original pattern s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
disturbed pattern for s is:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [-1]]
predicted output pattern for s is:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
predicted input pattern for s is:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
```

شکل ۱۶. بردار اصلی، بردار تغییر داده شده و بردار تداعی شده توسط شبکه

حالت دوم- ذخیره ی بردار $s2 = [1, -1, -1, 1]$:

```
original pattern s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
disturbed pattern for s is:
[[ 1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
predicted output pattern for s is:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
predicted input pattern for s is:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
```

شکل ۱۷. بردار اصلی، بردار تغییر داده شده و بردار تداعی شده توسط شبکه

حالت سوم- ذخیره ی بردار $s3 = [-1, 1, -1, 1]$:

```
original pattern s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
disturbed pattern for s is:
[[-1]
 [ 1]
 [-1]
 [ 1]]
predicted output pattern for s is:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
predicted input pattern for s is:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
```

شکل ۱۸. بردار اصلی ، بردار تغییر داده شده و بردار تداعی شده توسط شبکه

حالت چهارم- ذخیره ی بردار $s4 = [-1, -1, 1, 1]$:

```
original pattern s is:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
disturbed pattern for s is:
[[-1]
 [-1]
 [ 1]
 [ 1]]
predicted output pattern for s is:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
predicted input pattern for s is:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
```

شکل ۱۹. بردار اصلی ، بردار تغییر داده شده و بردار تداعی شده توسط شبکه

قسمت چهارم)

ایجاد missing در شبکه: در این قسمت برای از بین بردن اطلاعات بردار s چهار حالت داریم که در هر ۴ حالت، بردارها به درستی توسط شبکه بازیابی می شوند و مقدار اصلی را به عنوان خروجی به ما می دهند.

حالت اول - ذخیره ی بردار $s_1 = [0, 0, 0, -1]$

```
index list is: [0, 3, 1, 2]
output in iteration:
[[ 1]
 [ 0]
 [ 0]
 [-1]]
output in iteration:
[[ 1]
 [ 0]
 [ 0]
 [-1]]
output in iteration:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 0]
 [-1]]
output in iteration:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
```

شکل ۲۰. تغییر بردار disturb شده طی هر iteration

حالت دوم- ذخیره ی بردار $s_2 = [1, 0, 0, 0]$

```
index list is: [1, 2, 0, 3]
output in iteration:
[[1]
 [1]
 [0]
 [0]]
output in iteration:
[[1]
 [1]
 [1]
 [0]]
output in iteration:
[[1]
 [1]
 [1]
 [0]]
output in iteration:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
```

شکل ۲۱. تغییر بردار disturb شده طی هر iteration

حالت سوم- ذخیره ی بردار $s_3 = [0,1,0,0]$:

```
index list is: [3, 0, 2, 1]
output in iteration:
[[ 0]
 [ 1]
 [ 0]
 [-1]]
output in iteration:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 0]
 [-1]]
output in iteration:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
output in iteration:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
```

شکل ۲۲. تغییر بردار disturb شده طی هر iteration

حالت چهارم- ذخیره ی بردار $s_4 = [0,0,1,0]$:

```
index list is: [1, 2, 0, 3]
output in iteration:
[[0]
 [1]
 [1]
 [0]]
output in iteration:
[[0]
 [1]
 [1]
 [0]]
output in iteration:
[[1]
 [1]
 [1]
 [0]]
output in iteration:
[[ 1]
 [ 1]
 [ 1]
 [-1]]
```

شکل ۲۳. تغییر بردار disturb شده طی هر iteration

ایجاد نویز در شبکه : در این قسمت، ۴ حالت برای ایجاد نویز بر روی بردار داریم، که در تمامی این حالات شبکه به یک بردار همگرا می شود که جواب موجود در شبکه نیست در واقع به بردار نادرستی همگرا می شود.

حالت اول - ذخیره ی بردار $s_1 = [-1, -1, -1, -1]$

```
index list is: [2, 0, 3, 1]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [-1]]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [-1]]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
```

شکل ۲۴. تغییر بردار disturb شده طی هر iteration

حالت دوم- ذخیره ی بردار $s_2 = [1, -1, -1, 1]$

```
index list is: [3, 2, 0, 1]
output in iteration:
[[ 1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
output in iteration:
[[ 1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
```

شکل ۲۵. تغییر بردار disturb شده طی هر iteration

حالت سوم- ذخیره ی بردار $s_3 = [-1, 1, -1, 1]$


```

index list is: [2, 3, 1, 0]
output in iteration:
[[-1]
 [ 1]
 [-1]
 [ 1]]
output in iteration:
[[-1]
 [ 1]
 [-1]
 [ 1]]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]

```

شکل ۲۶. تغییر بردار disturb شده طی هر iteration

حالت چهارم- ذخیره ی بردار $s_4 = [-1, -1, 1, 1]$:

```

index list is: [0, 2, 3, 1]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [ 1]
 [ 1]]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]
output in iteration:
[[-1]
 [-1]
 [-1]
 [ 1]]

```

شکل ۲۷. تغییر بردار disturb شده طی هر iteration

قسمت پنجم)

تعداد الگوهای قابل ذخیره سازی توسط شبکه ی discrete hopfield برابر با $P = \frac{n}{2 \log_2(n)}$

می باشد.

قسمت ششم)

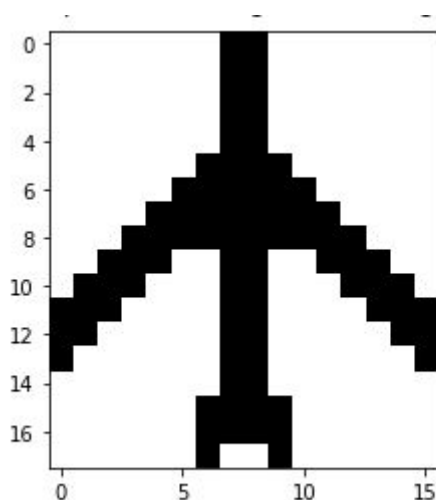
استفاده از شبکه ی اول یعنی شبکه ی iterative auto-associative بهتر است زیرا اسن شبکه نسبت به شبکه ی discrete hopfield مقاومت بیشتری دارد.

شبکه ی iterative auto-associative توانایی ذخیره ی ۳ بردار را دارد در حالی که ما ۱ بردار در آن ذخیره می کنیم در حالی که شبکه ی discrete hopfield توانایی ذخیره ی ۱ بردار را دارد و ما از حداکثر توان آن استفاده می کنیم.

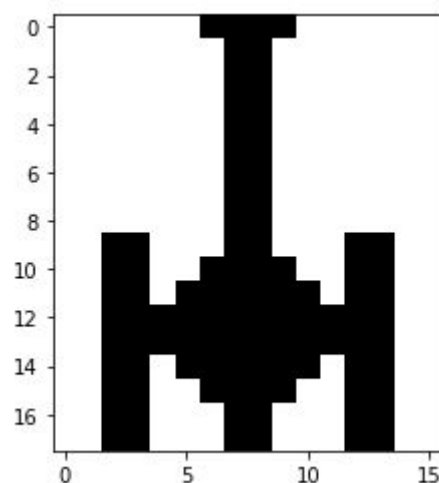
سوال 4 – Recurrent Hetro-Associative Network

قسمت اول)

همانطور که در صورت سوال گفته شده، یک شبکه ی BAM طراحی کردیم تا بتوانیم یک mapping دوسویی ایجاد کنیم. ابتدا ماتریس شکل های داده شده در صورت پروژه را ساختیم که در آن برای نقاط مشکی عدد +۱ و برای نقاط سفید عدد -۱ را در ماتریس در نظر گرفتیم. پس از آن به کمک ورودی و خروجی دو الگوی داده شده، ماتریس hebbian آن را ساختیم. این شبکه به درستی می تواند با دادن الگوی ورودی، الگوی خروجی مد نظر را برای ما تخمین بزند. همچنین با دادن الگوهای خروجی متناظر با هر ورودی، شبکه می تواند الگوهای ورودی آن ها را به درستی تخمین بزند. بنابراین می توان گفت که شبکه ی BAM دوسویی ای طراحی شده که به درستی کار می کند. ورودی هایی که به شبکه داده می شود به صورت زیر است:

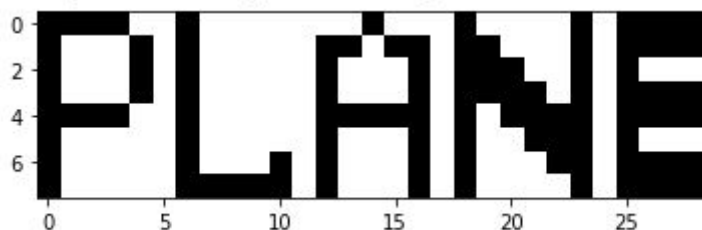

شکل ۲۸. ورودی اول شبکه

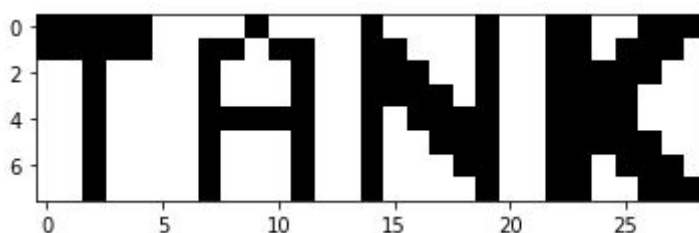

شکل ۲۹. ورودی دوم شبکه

خروجی های مد نظر شبکه به صورت زیر می باشند:

شکل ۳۰. خروجی مورد انتظار از شبکه به ازای ورودی اول

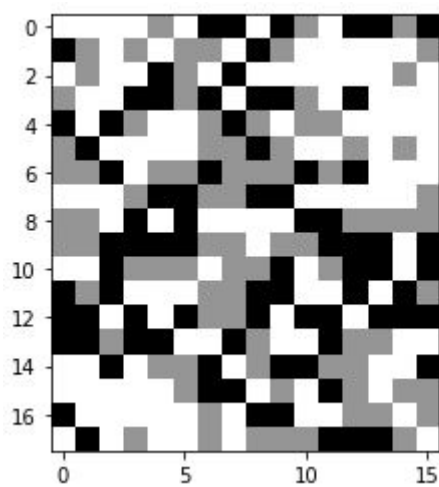

شکل ۳۱. خروجی مورد انتظار از شبکه به ازای ورودی دوم

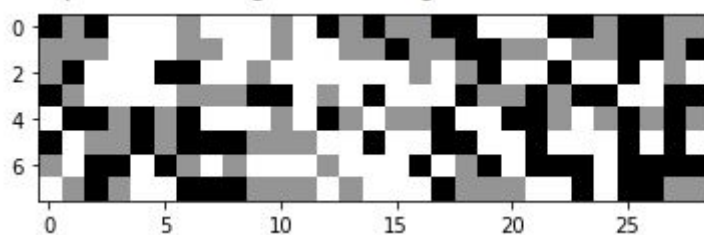
همانطور که گفته شد، شبکه دوسویی ما به درستی عمل می کند و به ازای ورودی اول (عکس ۱) خروجی اول (عکس ۳) را به ما می دهد و در صورتی که شکل ۳ را به عنوان ورودی به شبکه بدهیم، شکل ۱ را به عنوان خروجی به ما می دهد. و همچنین در رابطه با ورودی و خروجی دوم نیز این مسئله صادق است.

قسمت دوم)

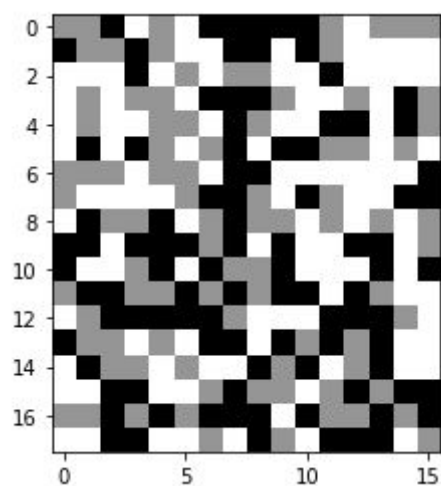
همانطور که در صورت پروژه گفته شده، به هر ماتریس ۳۰ درصد اغتشاش اعمال کردیم، بدین صورت که به هر ماتریس ۳۰ درصد نویز و ۳۰ درصد از بین رفتن اطلاعات اعمال کردیم. پس از اعمال ایت اغتشاشات، ماتریس های ورودی و خروجی به صورت زیر درآمدند:

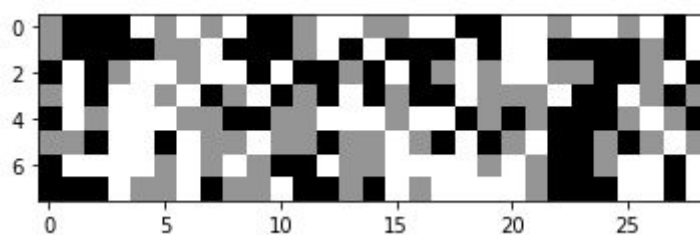
شکل ۳۲. ورودی اول شبکه پس از اعمال اغتشاش

شکل ۳۳. خروجی مورد انتظار از شبکه به ازای ورودی اول پس از اعمال اغتشاش

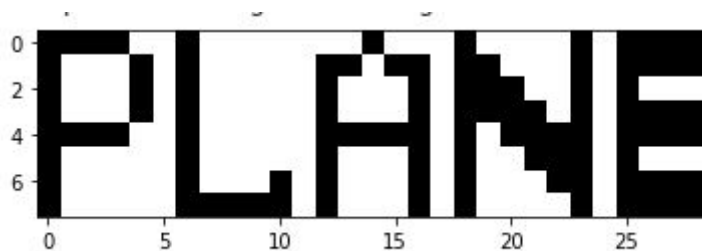

شکل ۳۴. ورودی دوم شبکه پس از اعمال اغتشاش

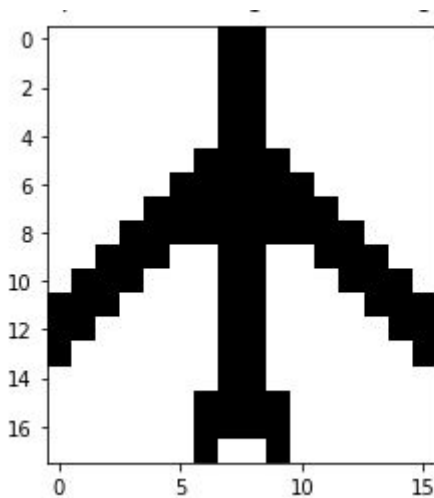
شکل ۳۵. خروجی مورد انتظار از شبکه به ازای ورودی دوم پس از اعمال اغتشاش

سپس الگوهای حاصل را به شبکه دادیم. مشاهده کردیم که با اعمال شکل ۳۲ به شبکه خروجی آن به صورت زیر شد:

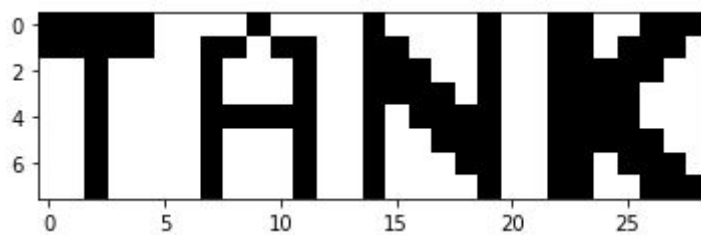
شکل ۳۶. خروجی شبکه به ازای ورودی اول پس از اعمال اغتشاش

و نیز با اعمال الگوی شکل ۳۳ به شبکه ، خروجی شبکه به ثورت زیر شد:

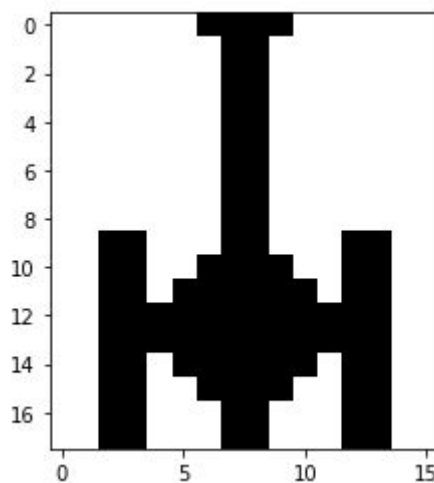
شکل ۳۷. بدست آوردن ورودی اول از شبکه ازای اعمال خروجی اول پس از اعمال اغتشاش به آن

همانطور نیز با اعمال الگوی شکل ۳۴ به شبکه، شکل زیر حاصل شد:

شکل ۳۹. خروجی شبکه به ازای ورودی دوم پس از اعمال اغتشاش

و نیز با اعمال شکل ۳۵ به شبکه شکل زیر حاصل شد:

شکل ۳۸. بدست آوردن ورودی دوم از شبکه ازای اعمال خروجی دوم پس از اعمال اغتشاش به آن

بنابراین می توان گفت شبکه BAM دوسوسی ما پس از اعمال اغتشاش ۳۰ درصدی بر روی الگوها، می تواند سمت دیگر الگوهای اصلی را به درستی بازیابی کند.